

ÍNDEX

I. DEDICATÒRIA

II. PRESENTACIÓ DEL DICCIONARI

2.1 Característiques.

2.2 Objectius.

III. PRÒLEG.

IV. A QUI VA ADREÇAT AQUEST LLIBRE?

V. LA INTERCULTURALITAT

5.1 Objectius principals de l'educació intercultural.

5.2 Definicions relacionades amb la interculturalitat.

5.3 Diversitat cultural.

5.4 Com es pot treballar la interculturalitat des de l'educació?

5.5 Procés a seguir per a treballar amb aquest diccionari visual i suggeriments.

VI. LA LLENGUA XINESA. Característiques.

VII. LA LLENGUA CATALANA. Característiques.

VIII. L'ALFABET.

8.1 Traducció de l'alfabet llatí al xinès mandarí.

8.2 Equivalència fonètica, segons el PINYIN. (Sistema de transcripció).

IX. CENTRES D'INTERÈS.

1. LES PERSONES.

2. LES RELACIONS.

3. LES SENSACIONS.

4. L'ESCOLA.

5. LA CASA.

- Menjador

- L'habitació

- El bany

- La cuina

- Plànol de la casa

6. EL COS.

7. ELS ALIMENTS. (Verdures, carn, peix, fruites, begudes...)

8. ELS ANIMALS.

- Salvatges

- Domèstics

- Aquàtics

9. ACCIONS. (Verbs)

10. EL TREBALL

11. EL LLEURE.

12. L'ESPAI.

13. EL TEMPS.

- Els mesos de l'any

- Les estacions de l'any

- Els dies de la setmana

- Les hores

- El temps atmosfèric

- 14. LA SALUT.**
- 15. LA ROBA.**
- 16. OBJECTES D'ÚS COMÚ.**
- 17. EL TRANSPORT.**
- 18. FESTES I CELEBRACIONS.**
- 19. DESCRIPCIONS (ADJECTIUS)**
- 20. ELS COLORS.**
- 21. POSICIÓ (L'ADVERBI)**
- 22. ELS NOMBRES.**

- X. VOCABULARI PER CENTRES D'INTERÈS.**
- XI. VOCABULARI PER ORDRE ALFABÈTIC.**
- XII. BIBLIOGRAFIA.**

I. DEDICATÒRIA.

Dedicatòria

Als nins i nines, i en general a totes aquelles persones que duen a la mirada la llum de la seva terra xinesa, i que per circumstàncies de la vida han hagut de allunyar-se d'ella, van dedicades aquestes lletres, amb el desig que al nostre país trobin la seva llar i el benestar que es mereixen.

Andrés Martínez Ramos.

**II.PRESENTACIÓ
DEL
DICCIONARI**

2.1 CARACTERÍSTIQUES.

El **diccionari visual català-xinès** està pensat per a disposar d'un material pràctic per ajudar a trencar la barrera inicial d'incomunicació entre els docents que reben alumnes xinesos, i aquests quan s'incorporen al nostre sistema educatiu.

L'associació del llenguatge universal de les imatges, sub paraules en *xinès* i en català ajuda a aprendre un vocabulari bàsic partint de la pròpia llengua i ens permet apropar-nos al seu món, conèixer trets importants de la seva cultura i enriquir-nos amb nous coneixements.

Quan un nin/a arriba des de diferents països i cultures, comprendre i fer-se comprendre és el primer problema que troben. Per resoldre-ho, aquest diccionari utilitza el llenguatge comú de les imatges i s'afegeixen les paraules corresponents en *català i xinès*.

La cura en la selecció del vocabulari, la claredat dels dibuixos, i el fet que les paraules apareguin tal com s'escriuen i com es pronuncien en *català i en la llengua xinesa* fa especialment atractiu i útil aquest diccionari per a tothom, principalment a professors i alumnes xinesos que s'incorporen al nostre sistema educatiu i facilitarà la tasca de collir i de formar aquests nins i nines.

El diccionari és en sí mateix, un instrument que serveix perquè l'alumnat adquireixi, el més ràpidament possible una bona competència comunicativa. Aquesta capacitat li ha de permetre relacionar-se amb el seu entorn més immediat, escolar i social.

D'altra banda li ha de permetre, a curt termini incorporar-se a una aula ordinària; a més, a llarg termini, continuar el procés d'escolarització o incorporar-se al món laboral amb el màxim de possibilitats.

Com hem vist a l'índex, aquest diccionari té un total de vint-i-dos centres d'interès bàsics els quals agrupen una ampla gama de vocabulari, imprescindible per a desenvolupar-se correctament a la nostra terra.

Com a exemples significatius de l'aprofitament del diccionari per part de l'alumne a l'hora del seu apropament a l'entorn més immediat, escolar i social, trobem centres d'interès com:

- “**Les relacions**” (hola, bon dia, com et dius?, adéu...);
- “**Accions**” (berenar, aixecar-se, passejar, jugar, dibuixar, cantar...);
- “**El temps**” (calendari, hores, mesos, estacions de l'any...);
- “**L'espai**” (muntanya, platja, carrer, fira, mercat, parc...);
- “**Festes**” (festes com a Sant Antoni, Nadal, Carnestoltes...) etc.

Aquests centres d'interès i d'altres juntament amb tot el vocabulari que agrupen permetrà als nostres alumnes xinesos adquirir més confiança i seguretat durant el procés d'ensenyament-aprenentatge.

2.2 OBJECTIUS.

-En primer lloc, cal remarcar que el *Diccionari visual català-xinès*, és una eina essencial per a l'aprenentatge en llengua catalana d'aquests alumnes xinesos que arriben al nostre país amb desconeixement total de la nostra llengua i cultura.

Com que aquest diccionari és visual i a més cada dibuix té la seva corresponent paraula en català i en xinès (amb la seva varietat de com s'escriu i com es pronuncia) aleshores, es un *facilitador de l'aprenentatge en llengua catalana*.

-Aquest diccionari pretén afavorir la competència lingüística en llengua catalana per part de *l'alumnat no catalano-parlant*.

-Pel seu caràcter innovador, ja que hi ha una mancança de material per poder treballar la llengua amb l'alumnat xinès, té com a objectiu també, *ajudar* en tot el possible a aquests *alumnes considerats amb necessitats educatives especials per raons lingüístiques*.

-*Adoptar l'ensenyament des d'una perspectiva interdisciplinària* com es pot comprovar als devuit *centres d'interès* de que disposa.

-Així, doncs a través dels vint-i-dos centres d'interès de que consta el diccionari es poden *treballar i assolir* les quatre *destreses* que conformen la *competència lingüística: comprensió oral, comprensió escrita, expressió oral i expressió escrita*.

-Pretén també de servir com a *complement a l'expressió no verbal*, tenint en compte que tant el sentit del gests, com els de les paraules, l'expressió de la cara, la postura, els dibuixos..., no són universals, sinó culturals.

-El diccionari té com a objectiu també *estimular les activitats comunicatives de l'alumnat d'incorporació tardana*, ja que com els centres d'interès són independents, l'ordre a seguir es pot variar adequant-se a les necessitats de l'alumnat que acaba d'arribar a l'aula.

-I per acabar, es podria dir que *el diccionari visual català-xinès afavoreix la comprensió interlingüística i cultural*.

Per tot això, a l'hora d'elaborar aquest diccionari he tingut en compte que durant aquests darrers anys la creixent incorporació d'alumnat fill de famílies migrants als centres educatius de la nostra terra, posa de manifest la necessitat d'introduir l'educació com un dels eixos transversals del currículum escolar. En el tema de *l'educació intercultural* els educadors s'han d'esforçar en aquest camp per presentar la riquesa de les diferents cultures d'una manera sensata i realista. Així mateix, han d'intentar explotar la dimensió igualadora i pragmàtica de l'interculturalisme, afavorint els valors del respecte i assegurant la integració socioafectiva dels alumnes minoritaris des del punt de vista escolar i promovent la millora del rendiment en tots els alumnes.

III. PRÒLEG.

Últimament han arribat un bon número de nissos i nines, fills de famílies migrants als nostres centres educatius. Entendre i fer-se comprendre és un dels principals problemes amb els que es troben.

Per aquest motiu i davant la manca de material adequat per a treballar amb aquest tipus d'alumnat tan especial, va sorgir la idea de fer aquest diccionari visual català-xinès que utilitza el llenguatge comú de les imatges i s'afegeixen les paraules corresponents en català i en xinès (com s'escriuen i com es pronuncien).

Aquest diccionari està estructurat en vint-i-dos centres d'interès que apropen la realitat en tot moment a l'alumnat. Aquests centres d'interès es poden treballar canviant l'ordre si és necessari si així ho requereix la situació de l'alumne.

També s'ofereix a l'alumne l'alfabet llatí traduït al xinès mandarí, així com la seva equivalència fonètica. A continuació mostraré uns exemples que ens ofereixen una visió més clara de com està estructurat aquest llibre.

L'Annex I - mostra com s'escriu la A en xinès i com es llegeix; i el mateix amb la B.

L'Annex II – ens mostra sis dibuixos corresponents al centre d'interès nº 21 (posició) i les seves paraules en català i en xinès (com s'escriu i com es diu en català).

a A

ase

阿. / [a]

b B

bota

拔. / [bei]

davant

[zai qián miàn]

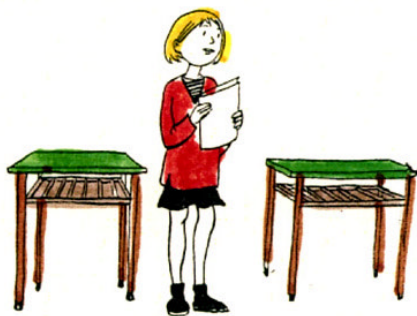
在前面

entre-enmig de

[zhí jian]

致鉴

al costat

[zài]

在

al voltant

[zhou wéi]

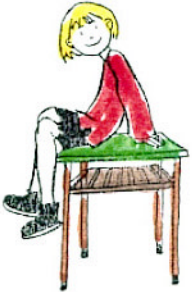
手为

damunt

[zai shàng miàn]

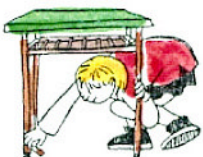
在上面

davall

[zài dì xià]

在底下

IV. A QUI VA ADREÇAT AQUEST LLIBRE?

A QUI VA ADREÇAT AQUEST LLIBRE?

El diccionari visual va adreçat, en primer lloc al professorat, perquè consider que és una bona eina de treball per a ells i que els ajudarà molt en el cas de que tinguin *alumnat xinès*.

Però sense cap tipus de dubte va adreçat a tots els nens i nenes que procedeixen de “Xina” i que parlen el “xinès”, per facilitarlos l’aprenentatge de la llengua catalana, i per crear un llaç d’afectivitat que els apropi i faciliti la seva comunicació, pas imprescindible per a la seva integració i participació a la nostra societat.

Pot servir també perquè els pares i mares d’aquests alumnes puguin ajudar als seus fills en les seves tasques escolars i al mateix temps aprenguin ells també.

També pot ser útil per a la resta d’alumnes amb els quals es poden treballar aspectes de la **DIVERSITAT CULTURAL**.

I per últim també va dirigit a totes aquelles persones que, sense estar en edat escolar, han d’emigrar del seu país i vénen a la nostra terra a cercar una vida millor i també a aquells que vénen simplement des de la Xina a Espanya de vacances per a fer turisme i a descansar. Es pot dir que en tots els casos “el diccionari bàsic visual “català-xinès” és una eina molt útil per aprendre un vocabulari bàsic català que els ajudi a insertar-se a la nostra societat.

Hem de dir també que pot ser útil per aquelles persones del nostre país que vulguin aprendre un vocabulari bàsic de xinès perquè els faci il·lusió o perquè el necessitin.

Hem de respectar i tolerar les diferents formes de viure, valorar els aspectes positius d’altres cultures i respectar sempre a altres grups ètnico-culturals. Aquestes son propostes d’actuació respecte als col·lectius d’immigrants que haurien de complir.

L’arribada i l’escolarització d’un nen o d’una nena d’una altre cultura al nostre sistema educatiu pot ser un bon motiu per introduir el coneixement d’altres cultures i d’altres d’altres formes de viure si es planteja aquesta diversitat i pluralitat amb una actitud oberta, curiosa, receptiva i sempre positiva, alhora que pot propiciar el treball de valors tan fonamentals com el respecte, la tolerància, la cooperació, l’eliminació de prejudicis, i també d’actituds racistes, xenòfobes, sexistes, etc.

El fet de conèixer altres cultures i altra gent ens permet fer una reflexió sobre el nostre propi entorn cultural, prendre consciència de la pròpia identitat, reconèixer deferències i punts de coincidència i viure la diferència com una font d’enriquiment i de noves aportacions.

A molts d’aquests aspectes fa referència Martín Luther King en un text meravellós, que tothom hauríem de tenir sempre en compte si volem viure millor. El text es diu “Jo he somiat” i pasam a veure’l a continuació:

JO HE SOMIAT

Jo he somiat
que els homes, un dia, s'aixecaran i comprendran d'una vegada
que han estat fets per viure com a germans.

Jo he somiat aquest matí
que, un dia, cada negre d'aquest país,
cada home de color de qualsevol lloc del món,
serà jutjat per la seva vàlua personal
i no pel color de la seva pell,
i que tots els homes respectaran la dignitat de la
persona humana.

Jo he somiat també
que un dia, els ventres buits es podran omplir,
que la solidaritat serà quelcom més que uns mots al final
de la plegaria,
que serà el tema principal de l'ordre del dia dels governs.

Jo he somiat, encara,
que, un dia, la justícia brollarà com l'aigua
i l'honradesa com el gran torrent.

Jo he somiat també avui
que en totes les altres esferes dels Estats i en tots els municipis
hi entraran els ciutadans elegits que ens faran justícia,
estimaran la pietat
i caminaran humilment pels camins de llur Déu.

Jo he somiat també
que, un dia, no hi aura més guerra,
que els homes, de les espases en faran relles
i de les llances, falçs,
que les nacions no s'aixecaran l'una contra l'altra
i que deixaran de fer-se la guerra.

Jo he somiat també
que, un dia jauran junts l'anyell i el lleó
que els homes podran descansar sota la parra i la figuera,
i que ningú no tornarà a tenir mai por.

Jo he somiat també
que gràcies a aquesta fe,
vencerem les temptacions del desesper
i encendrem la llum nova damunt les tenebres del pessimisme.

V. LA INTERCULTURALITAT

5.1 OBJECTIUS PRINCIPALS DE LA INTERCULTURALITAT.

Podem dir que els *objectius principals de l'educació intercultural* són els següents:

1. Respectar i tolerar les diferents formes d'entendre la vida
2. Valorar els aspectes positius d'altres cultures.
3. Superar el prejudicis respecte a altres grups ètnico-culturals.
4. Identificar-se amb la pròpia comunitat cultural.
5. Vigilar la seguretat socioafectiva.
6. Introduir elements culturals propis de les comunitats d'origen.
7. Descobrir semblances culturals.
8. Incentivar els aprenentatges cooperatius.
9. Capacitat per resoldre positivament els conflictes.
10. Tenir en compte les desigualtats culturals.
11. Planificar adaptacions curriculars.

5.2 DEFINICIONS RELACIONADES AMB INTERCULTURALITAT.

Hauríem de remarcar algunes definicions relacionades amb **INTERCULTURALITAT**:

- **CULTURA**: Conjunt complexa que inclou el coneixement, les creences, art o tècniques, moral, llei, costum i qualsevol altra facultat i hàbit que l'home adquireix com a membre de la societat (E:B: TAYLOR).

- **RACISME**: Atribuir a altres grups humans amb característiques físiques diferents, conductes socials inferiors a les pròpies. Comporta negació, discriminació, subordinació, explotació... de l'altre.

- **ADAPTACIÓ**: Procés que fa referència a la habilitat de les persones per a acomodar-se a un medi diferent del propi.

- **IDENTITAT CULTURAL**: Conjunts d'identificacions particulars amb determinats elements que configuren una cultura. A vegades es parla també d'identitat ètnica, que de forma semblant, fa referència al sentiment de pertinença que es recolza sobre unes practiques culturals comuns.

La identitat ètnica és la passa prèvia a la identitat cultural.

“És precís reconèixer el dret de cada poble a preservar i afirmar la seva pròpia identitat cultural”.

- **MULTICULTURISME**: Presència de diverses cultures o grups culturals que conviven en un mateix lloc sense cap tipus de relació entre ells.

- **INTERCULTURALISME**: Suposa una situació en la qual la diversitat és acceptada i considerada de forma valuosa. Es posa l'èmfasi en la *relació* i el *diàleg*.

- **INTEGRACIÓ**: Concepte que s'oposa al d'assimilació i indica la capacitat de confrontar i intercanviar valors, normes, models de comportament, tant per part de la persona immigrada com la pertanyent a la societat receptora.

- **INSERCIÓ**: Aquest procés no implica la totalitat de la vida ni la reciprocitat de l'intercanvi i els subjectes poden arribar a formar part d'una determinada societat mantenint intacta la seva identitat cultural.

- **MIGRACIÓ**: Desplaçament de la població.

Immigració: anar a un lloc estrany amb la intenció de quedar-s'hi.

Emigració: deixar el lloc d'origen.

5.3 DIVERSITAT CULTURAL.

La diversitat cultural en el món és molt gran. Identitat cultural i diversitat cultural són inseparables; per tant es fonamental defensar i preservar la identitat cultural de cada poble perquè forma part del seu patrimoni.

SABIES QUE...

- Els pobles nòmades del desert de Kalahari, igual que alguns pobles nadius d' Austràlia, treballen una mitjana diària de menys de 4 hores, incloent-hi la preparació del menjar i la reparació de tots els estris.
- Els esquimals, quan tenen una baralla no utilitzen mai la violència física, sinó que s'insulten i es fan retrets tot cantant, amb acompanyament musical i amb gran goig per part dels qui ho escolten. Per resoldre una disputa, es fa un concurs de cant i qui ho fa millor... li acaben donant la raó.
- Els indis apatxes, quan es moria alguna persona, regalaven, cremaven o enterraven les seves pertinences. D'aquesta manera, pensaven, mai ningú no podia alegrar-se amb la mort dels parents per poder-se quedar amb l'herència.
- Els maies tenien una relació molt respectuosa amb la natura. Els seus descendents actuals, encara avui en dia demanen perdó a l'arbre quan l'han de tallar.
- Els gitanos no deixen mai sols els malalts. Quan un membre de la família ha d'ingressar a un hospital, tot el grup es trasllada a prop d'ell i, si és possible, munten el campament a les rodalies de l'hospital.
- En la cultura africana, el temps no està relacionat amb el que indica el rellotge, sinó que té sentit en relació a fets concrets. Per exemple, quan dues persones queden de trobar-se a trenc d'alba, no és important que sigui una hora o l'altra; el trobament es farà quan comenci a clarejar.

El món és com hem vist, molt gran i hi ha costums molt diferents, per això diem que el món hi ha una gran diversitat cultural i que sempre hem de respectar.

Hauríem de tenir en compte el que diu **BERTOLT BRECHT**:

“Primer es van endur els negres
però no em va importar,
perquè jo no era negre.

Després es van endur els jueus,
però no em va importar,
perquè jo tampoc no era jueu.

Després van detenir els capellans,
però com que no sóc religiós,
tampoc no em va importar.

Més endavant van capturar uns comunistes,
però con que no sóc comunista,
tampoc no em va importar.

Ara se m'enduen a mi
Però ja és massa tard”.

5.4 COM ES POT TREBALLAR LA INTERCULTURALITAT DES DE L'EDUCACIÓ?

L'arribada i l'escolarització d'un nen o una nena d'una altra cultura al centre pot ser un bon motiu per introduir el coneixement d'altres cultures i formes de viure si es planteja diversitat i pluralitat amb una actitud oberta, curiosa, receptiva i positiva, al mateix temps que pot propiciar el treball de valors tan fonamentals com el respecte, la tolerància, la cooperació i l'eliminació de prejudicis i actituds racistes.

Per iniciar un treball intercultural convé partir d'una actitud de respecte cap a les altres cultures, oberta al coneixement mutu, que creï ponts d'unió, de confiança i de cooperació, aprofundir en les aportacions sense quedar-se només en una qüestió de folklore o d'anècdota. En el cas que ens ocupa hem de crear llaços d'unió entre la nostra cultura i la xinesa.

Recull algunes propostes que es poden dur a terme:

- Racó destinat al coneixement de la cultura xinesa: llengua, costums, situació geogràfica i ubicació de Xina, etc.
- Escriure els noms dels nens de la classe en l'alfabet xinès.
- *Escriure paraules com:* salutacions, dies de la setmana, estacions de l'any..., i posar rètols en tots els racons de la classe en llengua xinesa.
- Localitzar en mapes: *Xina, Catalunya, Espanya...*
- Assenyalar en el mapa d'Europa o a un mapamundi la zona de procedència dels nostres alumnes, els familiars i les amistats, l'itinerari fet fins arribar aquí, etc.
- Localitzar al mapa de Catalunya el lloc exacte on se troben en aquest moment.
- Localitzar en un mapa els països de l'anomenat Tercer Món. Analitzar la distribució de la riquesa al món. Relacionar-ho amb els diferents moviments migratoris.

ALTRES RECURSOS A TENIR EN COMPTE:

A) Biblioteca de la classe. S'organitzarà un arco de lectura amb contes, llibres, etc.

B) Mitjans de comunicació. Programes de televisió. Recomanar que mirin determinats programes per familiaritzar-se amb la llengua catalana. També podria ser d'utilitat la premsa escrita, publicitat, etc.

C) Ordinador i internet. Jocs adequats i atractius per treballar el vocabulari.

D) Mapes. Els mapes poden ajudar a comprendre el món i a tenir una imatge global de la nostra situació i ubicació i la dels altres, així com a comprendre els moviments migratoris. A continuació en altre punt resumesc el procés a seguir per a treballar amb aquest diccionari i oferesc alguns suggeriments.

5.5 PROCÉS A SEGUIR PER TREBALLAR AMB AQUEST DICCIONARI VISUAL I SUGGERIMENTS.

5.5.1 Procés a seguir.

- Convindria que cada alumne tingués un diccionari visual per a ús propi.
- Fer fotocopies per preparar exercicis, després retallar-les, ampliar-les, penjar-les a classe, fer murals, etc.
- Cada vegada que presentem un nou centre d'interès s'ha de fer globalment, contextualitzant-lo en la situació real.
- L'ordre dels centres d'interès es pot variar segons convengui.
- Es pot gravar la conversa per a que el nin/a es pugui escoltar.
- Fer exercicis de repetició, donant sempre un model oral correcte de sons, entonació, accent, ritme, tenint en compte que el nin aprèn per imitació.

Aquestes, entre d'altres serien algunes propostes a tenir en compte a l'hora de treballar amb aquest diccionari visual català-xinès.

5.5.2 Sugeriments.

S'han de planificar les activitats sempre des d'un *llenguatge funcional d'acord amb els interessos de l'alumnat* i possibilitats i treballar d'una forma global i progressiva:

- La comprensió oral.
- L'expressió oral.
- La comprensió escrita.
- L'expressió escrita.

D'aquesta forma treballaran les quatre destreses comunicatives bàsiques de la llengua.

Per a treballar l'*expressió oral* podem seguir aquestes *seqüències*: -*Audició –Repetició –Identificar i anomenar objectes o imatges –discriminació de sons –organització de idees o missatges que es volen comunicar...*

Un cop treballat el *nivell oral*, cal introduir la *Comprensió i l'expressió escrita* a través de: -*lectura mecànica –lectura comprensiva –Escriptura –elaboració de petits texts –sintaxis, etc.*

VI. LA LENGUA XINESA
CARACTERÍSTIQUES

LA LLENGUA XINESA

CARACTERÍSTIQUES.

La dificultat primera a l'hora de fer un diccionari com aquest, ha d'ésser el fet de l'escriptura. Té un grau especial de dificultat, però he de dir que l'esforç ha merescut la pena. Aquest diccionari visual català-xinès que present, és un mitjà de comunicació primordial, és un afer de cultura pràctica, o sigui d'aquella que facilita la comunicació i la convivència, ara més necessari que mai. Aquesta obra ens farà més fàcil entendre la llengua xinesa i obtenir una millor consciència de qui son els xinesos.

El xinès és una llengua del grup sinotibetà. És la llengua oficial de la Xina (Zhong Kuo) que vol dir (País central). És la llengua parlada per l'ètnia Han (per això rep el nom de hanxu o xinès mandarí) a la qual pertany el 93 % de la població, uns 1.200 milions de persones en total, i es subdivideixen en molts dialectes.

L'escriptura és la que dóna unitat a tota la varietat dialectal. Per exemple l'ideograma que representa el nombre 5 l'entendran tots igual, però el pronunciaran diferent.

El xinès no és una llengua d'escriptura fonètica, els seus signes no determinen directament el so. Per escriure utilitza ideogrames que són caràcters que expressen conceptes o idees. Hi ha varies categories d'ideogrames.

Les principals son:

- **Pictogrames:** imatges d'objectes reals que esdevenen signes esquematitzats.
- **Símbols:** indiquen el sentit d'una acció.
- **Compostos semàntics:** es formen mitjançant la suma de dos pictogrames o d'un pictograma o símbol.

Un tret rellevant de la parla és el to; n'hi ha quatre de diferents. Un mateix mot pot tenir significats diferents segons el to. Per exemple, ma pot significar mare, cavall, lli o un insult segons el to amb que es pronuncii.

El xinès és una llengua aïllant; els seus mots no es poden analitzar morfològicament i les relacions gramaticals s'expressen segons l'ordre dels mots o amb l'ús de mots independents. Es basa fonamentalment en la síl.laba, que equival generalment a la unitat mínima de significat. La major part dels mots són monosil.làbics, en els quals cada una de les síl.labes conserva el seu significat.

La gramàtica xinesa és molt simple i flexible, però té les mateixes categories gramaticals que el català:

- Hi ha molt tipus d'articles segons la classe de nom que determinen.
- Els verbs només tenen infinitiu. El temps, la persona..., s'expressen amb partícules afegides.

El xinesos en aprendre català o castellà, poden tenir dificultats per:

- Distingir consonants sordes i sonores: b/p, d/t, g/k, z/s...
- Articular la "R".
- Usar correctament l'article.
- Emprar correctament els temps verbals.
- Ús dels generes gramaticals.

Convé recordar també com aspectes útils a tenir en compte que en la identificació personal el cognom precedeix el nom.

Durant els primers cursos de l'escolaritat xinesa, l'aprenentatge de l'escriptura és molt intensiu i es redueix més endavant. En acabar l'educació primària s'han de conèixer uns 500 signes o caràcters.

En general hi ha molt interès per l'estudi. Les classes són força nombroses i la metodologia és formal tot i que no és gaire rígida.

Hi ha una bona relació entre els companys i el professorat; s'accepten les crítiques i el suggeriments. Pel que fa a l'edat en el moment de néixer ja els compta l'any de naixença, és a dir, comencen a comptar el segon any de vida.

Els referents socioculturals són molt diferents dels nostres. Per exemple, és de mala educació dir que "no" sense donar una explicació o justificació; pertant si ho han de fer, desvien la resposta, s'incomoden, fan veure que sí però no, etc.

La proximitat corporal és viscuda com una agressió. A l'escola, però, s'admet el contacte físic amb els nens quan són més petits. A mesura que es fan grans la distància corporal s'incrementa. No és costum fer-se petons ni abraçades quan els presenten algú o se n'acomiaden, llevat en el darrer cas que hi hagi molta familiaritat. Quan es dona la mà a algú és millor fer-ho fluït, si és de categoria superior. Entre companys es fan encaixades fortes.

No accepten gens bé que algú els passi la mà pel cap (excepte als nens) o per les espatlles. No és freqüent assenyalar-se un mateix.

En general són poc espontanis i molt meticulosos. Consideren més important fer les coses ben fetes que no pas comunicar-se. Aquesta característica pot influir en els fets que alguns alumnes tinguin dificultats a seguir el ritme dels altres.

Mengen tot tipus d'aliments sobretot verdures, arròs i pasta, i també animals que entre nosaltres no és costum: serps, gossos, rates, escorpins... No hi ha cap aliment ni beguda prohibits. Es considera més correcte no deixar el plat completament buit.

VII. LA LENGUA CATALANA CARACTERÍSTIQUES

LA LLENGUA CATALANA.

CARACTERÍSTIQUES.

El català és una llengua romànica. Això és, que deriva del llatí, com el castellà, el gallec, el francès, l'italià i d'altres.

La formació del català va tenir lloc al llarg dels segles III-IV. Durant aquest llarg període, el llatí parlat en aquesta part de Península Ibèrica es va anar distanciant del llatí col.loquial que s'havia parlat en temps de l'Imperi Romà. Van caldre més de cinc segles perquè la nostra llengua adquirís una fesomia pròpia, diferenciada tant de la llengua mare, el llatí, com de les altres llengües del voltant, que també derivaven del llatí. És d'aquesta variant col.loquial del llatí que deriva el català (i no pas del llatí clàssic o escrit) que és el que coneixem pels autors clàssics.

La llengua catalana avui és parlada en una franja de territori que s'estén des dels estanys de Salses, al nord de Perpinyà, fins a la població alacantina de Guardamar.

D'est a oest, el català s'estén des de la població de l'Alguer, a l'illa de Sardenya fins a les poblacions de la ratlla d'Aragó que se situen al voltant de Fraga.

Per tant el català és parlat en una part de territori francès (políticament francès), a Andorra, a l'Estat Espanyol i en una població italiana. És a dir, en quatre estats.

En l'actualitat sis milions de persones parlen català en un territori de deu milions d'habitants. No tota la població d'aquest territori té el català com a llengua habitual d'ús degut que hi ha zones on mai no s'ha parlat el català; les comarques de l'interior del País Valencià que van ser repoblades per aragonesos i han derivat la seva parla cap al castellà.

D'altra banda el català experimenta decreixement als extrems del seu domini lingüístic per ser una llengua minoritzada que per pressió d'altres és reduïda en la seva vitalitat.

També cal tenir en compte que onades d'immigrants que s'han instal·lat durant aquest segle en diferents indrets del domini lingüístic encara no han estat integrades en la llengua comuna, procés que sempre és lent. És per això que podem trobar bosses de no catalano-parlants a les grans metròpolis del domini lingüístic: Barcelona i la seva àrea metropolitana, València, Palma de Mallorca...

Hem de dir que aquest diccionari està escrit en català estàndard, encara que el català no és parlat de manera uniforme en tot el territori; en cada zona o àrea hi ha una sèrie de variacions que s'han anat consolidant i han donat els diferents dialectes de llengua.

En català els dialectes es classifiquen en dos grans blocs:

A) CATALÀ ORIENTAL: *Català Central (Barcelona i Comarca).*

Català Septentrional (rossellonès).

Català baleàric.

Català alguerès.

B) CATALÀ OCCIDENTAL: *Català nord-occidental (Ileidatà).*

Català meridional (valencià).

El català tal com apareix constituït definitivament (segles II-I a. C.) l'alfabet llatí constava de vint-i-tres lletres, vint-i-ina de les quals eren llatines i dues gregues, la y i la Z, col·locades al final, com en l'alfabet català.

L'alfabet català actual té vint-i-sis lletres: d'aquestes, 5 són vocals. Com en francès existeix la ç (ce trencada); de fet, és una c modificada.

Hi ha diferents alternances gràfiques de c, ç, q, g, j,, segons vagin davant de a, o, u o bé de i, e:

Ca, que, qui, co, cu

ça, ce, ce, ço, çu

ga, gue, gui, go, gu

ja, ge, gi, jo, ju

A més de les lletres pròpiament dites hi ha els dígrafs, conjunts de dues lletres que representen un sol so. Són els següents:

-rr (entre vocals): terra.

-ss (entre vocals): bossa.

-ll: llet, cavall.

-ny /equivalent a la ñ castellana): Catalunya, muntanya, lluny.

-qu (davant de e, i): paquet,uitar.

-gu (davant de e, i): guerra, àguila.

-ix (darrera de a, e, o, u): caixa, peix coix, flux.